

SPOLOK PRIATEĽOV TURZOVKY INFORMUJE

ROČNÍK XIX.

č.5 (218)

Pripravil: IVAN GAJDIČIAR st.

Odkiaľ sme sem prišli? Kde sú korene nášho rodu? Kde a ako žili naši predkovia, čím boli? Po kom a po čom nosíme svoje priezvisko? To sú otázky, na ktoré hľadá odpoveď čoraz viac našich čitateľov a žaslouho štúdiá a článkov, ktoré na tomto mieste už roky uverejňujeme. Odpovede neprichádzajú ľahko, žiadajú si veľa úsilia a času, štúdium zachovaných písomných dokumentov, matrik, svedectiev a výpovedí pamätníkov, spomienok tých najstarších z nás... Nie každému sa to podarí, nie každý sa dopracuje k objektívnym zisteniam. Mnohí zástupcov na polceste, viacerí to vzdávajú, v ďalšom pátraní im zabránia objektívne príčiny - neúplnosť záznamov, chýbajúce, dávnejšie zničené, alebo stratené matriky, zlá orientácia v archívoch... Prvá písomnosť o Turzovke pochádza z konca 16. storočia, prvá matrika sa začala písať až na konci 17. storočia (1694) a dostať sa pred toto obdobie je pre laika takmer nemožné.

Jedným z tých, ktorí sa vybrali na neľahkú cestu pátrania po predkoch je aj zakladajúci člen nášho Spolku, JÁN MUDRÍK (* 1942). Jeho niektoré zistenia dopĺňajú dávnejšie uverejnené štúdie o tomto rozvetvenom rode od Ing. Štefana Mudríka a veríme, že budú inšpiráciou aj pre ďalších rodolubov. Jeho príspevok sme nazvali

MUDRÍKOVCI z Hlavíc

Medzi prvými osídlencami územia pri Kysuci sa mu v písomných prameňoch priezvisko „Mudrík“ objavil nepodarilo. Ich pobyt zaregistroval na území dnešného Klokočova v osade Hlavice, ktoré bolo súčasťou Turzovky až na začiatku 18. storočia. Bola ňou ANNA Mudříková (1700 – 1763). Jej priezvisko za slobodna, ani krstné meno manžela nie je známe, iba skutočnosť, že mali štyroch synov: ONDREJA (*1720), MATEJA (*?), JÁNA (*1732) a JAKUBA (*1737†1782). Z úvah o pôvode rodu nemožno vylúčiť ani predpoklad, že sa sem prisťahovali z Poľska, alebo z Moravy. Lokalita na Hlaviciach v ktorej sa usadili bola nazvaná „U Mudříkov“, ktorej priateľ od severu bol pomenovaný „Pod Vškóm“ a na juhu „Pod Javorovú“. Tu bývali, užívali a obrábali pôdu, pracovali v lese a vykonávali aj inú hospodársku činnosť. V južnej časti nimi obývaného územia sa dodnes používajú pomenovania „U mlyna“ a „Pod pilou“. Ešte aj v súčasnosti sú v teréne zachované stopy po vodných náhonoch k týmto technickým zariadeniam, nepodarilo sa zatiaľ zistiť kto bol ich majiteľom a prevádzkovateľom.

Štyria synovia Anny Mudříkovej sa oženili, ale nie všetkým sa podarilo ich priezvisko udržať. Hoci JAKUB mal s manželkou sedem detí, z toho dvoch chlapcov, prežila iba dcéra Eva (*1772), ktorá sa vydala za Juraja Pavlika a dcéra Katarína (*1779), ktorá sa vydala za Juraja Václuka. Začiatkom

dvadsaťstoročia zaniklo toto priezvisko aj u potomkov JÁNA. Jeho potomok zo siedmej generácie MATUŠ (*1889) sa oženil s Annou Kozlíkovou (*1892) z Veľkého Rovného, kde sa aj presťahoval. Mali spolu deväť detí – 5 chlapcov a 4 dievčatá, ale dospelosť sa dožil iba JÁN (*1914), ktorý sa oženil s Emiliou Kozubíkovou. Mali dcéry Annu, Emiliu a Máriu, ale tie v mladosti zomreli.

V súčasnosti sú tak nositeľmi priezviska Mudřík potomkovia MATEJA a ONDREJA.

V Klokočove prevažujú potomkovia MATEJA, najmä po IGNÁCOVI (*1900†1978), JÁNOVI (*1906†1997), ONDREJOVI (*1908†1986), JÁNOVI (*1905†1972) a menovci z rodu ONDREJA po JÁNOVI (*1920†1972). Ten bol ženatý s Annou Jančíkovou (*1921†2006) a mali 5 synov – Jána, Františka, Miroslava, Rudolfa a Dušana. Dušan zostal v Klokočove, ostatní žijú v Čadci, Skalťom, Podvysokvej a v Korní. (František je otcom známej speváčky a heligonkáry Vlasty Mudříkovej).

Vystábovanie z Klokočova pokračovalo aj u potomkov JOZEFA (*1852†1911). Bol boženikom, ženatý s Magdalénou (*1862†1938), mali spolu 9 detí, z toho dvaja chlapci Pavol (*1891) a Ondrej (*1893) zomreli v detskom veku. Traja najstarší – Ignác, Matúš a Štefan boli za prácu v Amerike, Štefan sa už nevrátil, zostal v Amerike (viď foto) kde v mladom veku zomrel, zostali po ňom dve dcéry.

IGNÁC (*1880†1954) bol ženatý s Katarínou Šipulovou (*1887†1959). Bola „babuľou“ známou pod prezývkou „Kača spod líp“, deti nemali. MATUŠ (*1882†1937) sa oženil s Veronikou Čuboňovou (*1890†1966), v Klokočove vlastnil obchod a krčmu. Mali syna FRANTIŠKA (*1912†1999), ten sa oženil s Apolóniou Matejkovou. Dcéra Anna sa vydala za Františka Stopku a dcéra Karolína za Jozefa Žilku. Dcéra Mária (*1896†1972) sa vydala za mäsara Matúša Košaričana, bola známou pôrodnou asistentkou, bývali v Turzovke – Predmieri.

Dcéra Katarína (*1898†1976) sa vydala za Imricha Kobolku (*1896†1976), boli roľníkmi, žili na Javorovej.

Ďalší zo synov boženika Jozefa - JOZEF (*1902†1952) bol známym turzovským mäsarom, ženatý s Veronikou Cisárikovou (*1908†1973). Zomrel v pracovnom tábore v severných Čechách, kde musel nútené nastúpiť službu u PTP za svoje politické a náboženské presvedčenie a kde mal byť „prevychovaný“. Mali dcéry Annu, Irenu a synov RUDOLFA (bol v Turzovke lekárnikom) a JOZEFA (bol v Turzovke organistom).

Najmladší JÁN (*1904†1970) sa oženil s Máriou Stopkovou (*1910†1999) (viď foto), pracoval v leśníctve, naposledy bývali v hájovni „Pod Hvizdovým grúňom“ v Turzovke – Predmieri (viď foto – detail z pohľadnice, vydané v r. 1912). Vychovali deti Máriu, ALEXANDRA, Annu, Agnesu, MILÁNA, Herminu, JÁNA, Oľgu, Teréziu a Elenu. Štyri deti, z toho dvaja chlapci im zomreli v detskom veku.

(pokračovanie)

140

TURZOVSKÍ HASIČI OSLÁVIA VÝZNAMNÉ JUBILEUM

V histórii turzovských hasičov nastal výrazný zlom. Podrobným skúmaním archívnych materiálov, dôsledným porovnaním jestvujúcich záznamov s inými dobovými listinami vo vzájomných súvislostiach a objavom doteraz opomenutých zmienok v protokoloch a zápisniciach z programu a rokovaní obecných zastupiteľstiev v druhej polovici 19. storočia, sme dospeli k novým zisteniam. História hasičského zboru je o niečo staršia, ako sme sa doteraz domnievali a posúva sa o celých 12 rokov oproti doteraz uznanému roku 1890 pred tento dátum, teda do roku 1878. Znamená to, že v budúcom roku 2018 oslávia rovných 140 rokov svojej existencie, čo je výročie naozaj hodné slávnostného pripomenutia. V týchto dňoch sú už známe zámery vymenovaného prípravného výboru a s radosťou konštatujeme, že hasiči si vytýčili smelé ciele a na chýbané oslavy pripravujú pestrý a zaujímavý program.

Presvedčíme sa o tom už v auguste počas tohtoročných Beskydských slávností. Turzovskí hasiči budú kráčať v tradičnom sprievode mestom, počas ktorého predstavia logo osláv a budú tak súčasťou aktu pozvania na 6. Svetové stretnutie Turzovčanov a ich potomkov. Samotná slávnosť 140. výročia zboru sa bude konať v dňoch 4. a 5. mája 2018 a „zapadne“ do celkovej mozaiky podujatí k 50. výročiu povýšenia Turzovky na mesto, v ktorého rámci sa koná aj 6. Svetové stretnutie Turzovčanov. O prípravách, ktoré sú v turzovskom hasičskom zbere už v plnom prúde, budeme prinášať aktuálne informácie aj na tejto stránke.

BLAHOŽELÁME

V máji oslávia okrúhle a polokrúhle životné jubileá členovia Spolku

PhDr. JÁN DLHOPOLČEK,
Hlohovec

Ing. MARTIN KLIKA,
Žilina

BARTOLOMEJ GERNÁT,
Turzovka

Jubilantom želáme všetko najlepšie, najmä pevné zdravie a do ďalších rokov veľa úspechov a rodinnej pohody. Aj touto cestou im ďakujeme za všetko, čo v prospech Spolku doteraz vykonali.

PRIPOMÍNAME SI

V piatok 12. mája 2017 uplynie rovných 110 rokov od času, čo sa v Turzovke narodil

JOZEF TUNÁK, publicista, spolkový organizátor.

Jeho otcom bol Ján Tunák, matkou Mária, rodená Žiackiková. Mal 10 súrodencov, bol ženatý, mal 3 deti. Vyučil sa v Potravinovom družstve, odišiel na vojenskú základnú službu a po jej absolvovaní ostal v roku 1933 v ďalšej činnej službe na veliteľstve v Trenčíne.

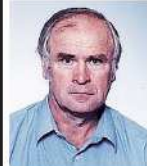
V rokoch 1937 – 1949 pracoval u Finančnej stráže v Oravskej Lesnej, potom na ONV v Ružomberku, neskôr v Liptovskom Mikuláši. Od roku 1962 až do odchodu na dôchodok v roku 1973 bol správcom v Štátnej nemocnici v Ružomberku. Bol známym organizátorom v Matici Slovenskej a v okresných organizáciách telovýchovy a športu, kde sa podieľal na organizovaní spartakiád. Aktívne pracoval vo Zväzarnie a na organizovaní kultúrnych podujatí okresného i krajského významu sa podieľal ako člen Rady Domu osvet v Ružomberku. Článkami a fotografiami prispieval do SMERU, ŽIVOTA, TEXTILÁKA, RUŽOMBERSKÝCH HLASOV, KYSÚC... Za zodpovedný a aktívny prístup ku všetkej činnosti, ktorú vykonával, bol viackrát ocenený. V období priprav na I. Svetové stretnutie Turzovčanov a ich potomkov poskytol bývalej Nadácii 400 rokov Turzovky cenné materiály a informácie, ktoré boli použité v publikáčnej činnosti Nadácie a monografií Turzovka 1598-1998. Svetového stretnutia Turzovčanov, ani vydania monografie sa nedožil, zomrel 18. augusta 1997 v Ružomberku.

V pondelok 22. mája 2017 uplynie 130 rokov od času, čo sa v Turzovke narodil

JÁN A. KOCÚR, krajský pracovník.

Jeho otec Jozef Kocúr bol roľníkom, matka Dorota, rodená Hrancová. Meštiansku školu navštevoval v Čadci. Ako 18 ročný odišiel v roku 1905 za prácou do USA. Tu večerne vyštudoval a pracoval ako úradník v Clevelande, neskôr v Springdale. V rokoch 1922 – 1942 bol tajomníkom Slovenskej lgy v Amerike. Počas I. svetovej vojny podporoval vznik spoločného štátu Čechov a Slovákov, neskôr sa stal prívržencom HSEŠ. Bol signatárom memoranda adresovaného prezidentovi USA F. D. Roosveltovi, ktorým ho žiadali o zachovanie kontinuity Slovenského štátu. Bol spoluautorom spisu o maďarskej frende, prispieval do krajskej tlače. S. I. Bielekom napísal dielo Count Albert Apponyor revival of Magyar propaganda (Pittsburg 1923). Zomrel 13. júla 1948 v Springdale v USA.

SMÚTOČNÉ OZNÁMENIE

V utorok 18. apríla 2017 bola na cintoríne v Hlohovci posledná rozlúčka s členom nášho Spolku

Ing. VLADIMÍROM JOZEFOM DLHOPOLČEKOM ktorý nás navždy opustil vo veku 70 rokov. Vyslovujeme úprimnú sústrasť jeho rodine a všetkým pozostalým. Členom Spolku bol od roku 1999 spolu so svojim otcom a bratom, aktívne nás podporoval a jeho odchodom sme utrpeli bolestnú stratu.

ČEŠT JEHO PAMIAŤKE.

Aktuálne informácie o činnosti nášho Spolku nájdete na webových stránkach www.spolkpriatelovturzovky.sk
Korešpondenciu zasielajte na e-mail: gajdicar@tmn.sk